

Sygn. akt VII K 259/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2016r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w Wydziale VII Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Kruszewska-Sobczyk

Protokolant: Joanna Leśniewska

w obecności Prokuratora Prok. Rej. Aliny Biegajło-Niklewskiej

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2016r., 13 czerwca 2016r. sprawy:

W. K., ur. (...) w T., syna S. i B. z d. (...),

oskarżonego o to, że:

w dniu 23 września 2015r. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, na parkingu maszyn budowlanych przy drodze (...) (137 km.) przy m.P., gm. O., po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczenia korka wlewu paliwa zbiornika pojazdu-wozidła marki V. (...) o numerze bocznym(...), zaboru w celu przywłaszczenia 40 litrów oleju napędowego wartości 250 zł na szkodę firmy PHU (...) z siedzibą D. (...)-(...) D. ul. (...) oraz w tym samym czasie usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa pojazdu-wozidła marki V. (...) o numerze bocznym (...) lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na spłoszenie go przez przybyłą na miejsce zdarzenia osobę odpowiedzialną za tankowanie pojazdów, na szkodę wyżej wymienionej firmy

tj. o przestępstwo z art. 279§1 kk w zb. z art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk w zw. z art. 12 kk

I oskarżonego w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego, że w dniu 23 września 2015r. na parkingu maszyn budowlanych przy drodze (...) (137 km.) przy m. P., gm. O., po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczenia korka wlewu paliwa zbiornika pojazdu-wozidła marki V. (...) o numerze bocznym (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 40 litrów oleju napędowego wartości ok. 160 zł na szkodę firmy PHU (...) z siedzibą D. (...)-(...) D. ul. (...), który to czyn kwalifikuje z art. 279§1 kk i za to na podstawie art. 279§1 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

II na podstawie art. 69§1 i 2 kk, art. 70§1 kk, art. 72§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres lat 3 (trzech) tytułem próby, zobowiązując go w tym okresie do informowania Sądu o przebiegu okresu próby poprzez nadesłanie pisemnej informacji raz na sześć miesięcy,

III na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Sygn. akt **VII K 259/16**

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na placu zlokalizowanym w okolicy miejscowości P. parkowane były pojazdy wykorzystane przy budowie drogi (...), należące do firmy PHU (...) z siedzibą D. (...)-(...) D. ul. (...), w tym pojazd V. (...) o numerze bocznym (...).

Operator pojazdu po wykonaniu zleconych mu robót drogowych tankował używaną przez siebie maszynę i pozostawiał ją na wskazanym parkingu. Do jego obowiązków należało zabezpieczenie korka wlewu paliwa i jego zamknięcie. W części pojazdów korek był wyposażony w zamek, a w innych chroniony był kłódką. Kluczyk do wlewu paliwa pozostawał w dyspozycji operatora sprzętu. Kluczyk do korka wlewu paliwa wozidła V. (...) posiadał S. A.. Każdego dnia po zatankowaniu pojazdów, D. C. sprawdzał czy operatorzy maszyn zamknęli zbiorniki paliwa. Nie zaobserwował on by wlewy do paliwa pozostawione były otwarte lub miały zniszczone czy też uszkodzone kłódki. W przypadku dostrzeżenia jakichkolwiek uchybień, zobowiązany był on dokonać zabezpieczenia wlewu paliwa. Pojazdy budowlane wyposażone były w system (...) wskazujący ubytek paliwa ze zbiornika.

W dniu 23 września 2015 roku w godzinach wieczornych W. K., który wówczas pracował jako dozorca na placu budowy przy drodze (...), w nieustalony sposób pokonał zabezpieczenie wlewu paliwa – zamek zamontowany w korku i za pomocą gumowego węża przelał ze zbiornika pojazdu – wozidła V. (...) olej napędowy w ilości 40 litrów o wartości około 160 zł do dwóch kanistrów o pojemności 10 litrów i jednego o objętości 20 litrów. Następnie wskazane plastikowe pojemniki umieścił w bagażniku swojego samochodu.

Około godziny 21:40 S. B. otrzymał wiadomość tekstową - SMS zawierający powiadomienie z sytemu (...) o nagłym ubytku paliwa w ilości 20 litrów z pojazdu V. (...). Skontaktował się on z operatorem sprzętu S. A., który jednak nie mógł udać się na parking. Po dwudziestu minutach przyszło następne powiadomienie o ubytku kolejnych 20 litrów paliwa. W związku z powyższym S. B. telefonicznie poprosił D. C. o sprawdzenie tych informacji. Wskazany po przybyciu na miejsce zdarzenia zastał tam dwóch pracowników ochrony – B. K. i W. K. stojących przy maszynach budowlanych. Następnie na miejsce wezwana została Policja. Przybyli funkcjonariusze wylegitymowali obecne osoby, dokonali oględzin miejsca zdarzenia i pojazdów. Znaleźli w pobliżu pojazdu V. (...) korek od wlewu paliwa i puste kanistry. Po sprawdzeniu zaś pojazdu należącego do W. K. w bagażniku auta znaleziono 3 kanistry z zawartością oleju napędowego, gumowy wąż, ubłocone buty, których podeszwa miała bieżnik tożsamy ze śladami obuwia ujawnionymi w pobliżu sprzętu V. (...).

Wówczas W. K. oświadczył obecnym, że ściągnął 40 litrów oleju napędowego z jednego zbiornika. Po przeprowadzeniu oględzin pojemników, olej napędowy przekazano D. C..

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody:

zeznania S. B. k. 18v-19, D. C. k. 19-19v, 15, S. A. k. 40, J. P. k.19v, D. K. k. 39-40, częściowo wyjaśnienia W. K. k. 32-32v zbioru A, k. 17v-18, protokół oględzin miejsca i rzeczy k.6-7 zbioru A, protokół zatrzymania rzeczy k. 2-4 zbioru A, protokół oględzin rzeczy k. 21-24.

Oskarżony **W. K.** w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do dokonania kradzieży paliwa w ilości 40 litrów. Wyjaśnił, iż jest rencistą i dorabia jako stróż. W dniu 23 września stróżował pilnując pojazdów budowlanych przy drodze (...) w miejscowości P.. Z pojazdu marki V. (...), po uprzednim zerwaniu kłódki i odkręceniu korka wlewu paliwa za pomocą gumowego węża spuścił paliwo do plastikowych pojemników, a następnie schował je do bagażnika swojego samochodu, gdzie ujawniła je Policja.

W czasie rozprawy oskarżony oświadczył, iż przyznaje się do tego, że wziął paliwo, ale nie włamywał się. Wziął paliwo z pierwszego V., bo do drugiego ktoś inny się włamał. Nie używał żadnego narzędzia, nie włamywał się. Kłódka nie była uszkodzona, tylko otwarta, musiała być zepsuta. Odkręcił korek ręką i dostał się do zbiornika. Wskazał też, iż była późno, zimno i chciał się ogrzać tym paliwem. Tam nie było stróżówki, siedział w samochodzie. Nie musiał używać siły, wystarczyło pół obrotu i korek się otworzył.

(wyjaśnienia oskarżonego k: 32-32v zbioru A, k. 17v-18)

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu wyjaśnienia W. K., w których przyznał się do zaboru paliwa w ilości 40 litrów zasługiwały na wiarę, korespondując z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Jakkolwiek przy tym oskarżony nie przyznawał się do włamania do pojazdu w celu zaboru paliwa, to w ocenie Sądu wyjaśnienia te stanowiły jedynie wyraz przyjętej przez niego linii obrony, zmierzając do złagodzenia własnej odpowiedzialności za popełniony czyn zabroniony.

Jednocześnie podkreślić należy, iż do przyjęcia, iż oskarżony włamał się do pojazdu nie było konieczne, aby zrywał kłódkę, z materiału dowodowego wynikało bowiem, iż oskarżony dostając się do zbiornika paliwa jednocześnie przełamwał zabezpieczenie w postaci korka wlewu paliwa, który zabezpieczał zbiornik i którego odkręcenie było przełamaniem zabezpieczenia. Podkreślić przy tym należy, iż działanie oskarżonego w tym zakresie wykraczało poza normalne i zwyczajowe postępowanie, jak bowiem wynikało z zeznań S. B. co prawda korek z zewnątrz nie był uszkodzony – istniała możliwość jego swobodnego włożenia do wlewu paliwa i wyjęcia, jednakże niemożliwe było już zamknięcie znajdującego się w nim zamka za pomocą oryginalnego kluczyka, które to stwierdzenie przemawia za przyjęciem, iż pokonując zabezpieczenie w postaci korka oskarżony uszkodził znajdujący się w jego środku zamek, zwłaszcza, że świadek B. pokreślił, iż przed tym zdarzeniem nikt nie zgłaszał problemów z zepsutym zamkiem. Pojazd użytkował tylko on i pan A.. Wskazał też, iż korek był plastikowy, zabezpieczony kluczykiem, ale jak ktoś miał siłę to mógł wyłamać zamek

Ponadto D. C. wskazywał, że codziennie sprawdza wlewy paliwa we wszystkich pojazdach. Był on pewny, że w dniu zdarzenia zabezpieczenia – kłódki na korkach i zamki zamontowane w korkach, były sprawne i zamknięte. Zgodnie zaś z zeznaniami operatora sprzętu V. (...) S. A. w chwili zaboru paliwa przez oskarżonego wymieniony świadek posiadał jedyny klucz do zamka wlewu paliwa wymienionego pojazdu i nie udostępnił go osobom postronnym.

W ocenie Sądu zeznania wskazanych świadków zasługiwały na wiarę, były spójne, logiczne, korespondowały wzajemnie pomiędzy sobą, tak, iż brak podstaw, aby odmawiać im wiarygodności i mocy dowodowej.

Analiza powyższych zeznań wskazuje, iż oskarżony, aby dostać się do zbiornika paliwa musiał pokonać zabezpieczenie w postaci korka, dokonując przy tym uszkodzenia jego wewnętrznego zamka, chociażby poprzez siłowe przekręcenie korka, co nie musiało w żaden sposób powodować powstania widocznych zewnętrznych uszkodzeń korka, co tłumaczy również wskazany w protokole oględzin rzeczy i miejsca zapis, że korek nie posiada widocznych uszkodzeń.

Sąd dał również wiarę zeznaniom funkcjonariuszy Policji J. P. i D. K., którzy opisali w nich podjęte czynności służbowe, a zeznania te były spójne i logiczne, pochodzą też od osób obcych dla oskarżonego, które ze sprawą zetknęły się jedynie przy okazji wykonywania swoich obowiązków służbowych, tak, iż brak podstaw, aby zeznaniom tym odmawiać wiarygodności i mocy dowodowej.

Sąd dał też wiarę wszystkim zgromadzonym w sprawie dokumentom, w tym protokołom zatrzymania i oględzin. Sporządzone one zostały przez uprawnione osoby, zgodnie z wymogami nałożonymi przez obowiązujące przepisy. Są jasne, spójne i czytelne. Fachowość osób, które je sporządziły, również nie budzi wątpliwości.

Mając zatem powyższe na uwadze, Sąd uznał, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, analizowany w powiązaniu ze sobą i z uwzględnieniem wskazań wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego, dawał pełne podstawy do przyjęcia, iż oskarżony W. K. dopuścił się czynu zabronionego z art. 279§1 kk w ten sposób, iż w dniu 23 września 2015 roku na parkingu maszyn budowlanych przy drodze (...) przy miejscowości P., gm. O., po uprzednim pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczenia korka wlewu paliwa zbiornika pojazdu – wozidła V. (...) o numerze bocznym (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 40 litrów oleju napędowego wartości 160 złotych na szkodę firmy PHU (...) z siedzibą D.(...) D. ul. (...), a wina jego nie budzi wątpliwości.

Sąd wyeliminował przy tym z opisu i kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonemu czynu fragment dotyczący usiłowania kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa pojazdu V. (...), mając na uwadze, iż zgromadzony materiał dowodowy nie dawał w tym zakresie podstaw do przypisania oskarżonemu powyższego czynu, ponadto jak wskazał

prokurator zarzut ten w tym zakresie został zmieniony, wnosząc o zakwalifikowanie czynu oskarżonego jedynie z art. 279§1 kk.

Sąd przyjął też, iż wartość paliwa, którego zaboru dokonał oskarżony wynosiła ok. 160 zł mając tu na uwadze treść zeznań S. B., który podczas rozprawy wskazał, iż 1 litr paliwa kosztował ok. 4 zł, wskazując, iż 40 litrów kosztowało ok. 160 zł.

Odnosząc się do przypisanego oskarżonemu czynu z art. 279§1 kk wskazać należy, iż zgodnie z poglądami doktryny i utrwaloną linią orzecniczą włamaniem w rozumieniu art. 279 kk jest nie tylko pokonanie przeszkody przy zastosowaniu siły fizycznej, ale każde pokonanie takiej przeszkody, w tym bez wykorzystania siły fizycznej. Zabezpieczeniem zaś jest takie urządzenie, które wyklucza dostęp do rzeczy ruchomej osobom nieuprawnionym. W grę wchodzi zatem zamki w drzwiach, kłódki, skoble, haczyki, plomby, śruby, szyby, kody cyfrowe [W. Świda (w:) I. Andrejew, W. Świda, W. Wolter, Kodeks karny..., s. 634- 635; M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas (w:) Kodeks karny..., red. A. Zoll, t. 3, s. 84-85]. Ponadto zgodnie z wyrok SN z dnia 9 września 2004 r., V KK 144/04 dla kradzieży z włamaniem nie ma znaczenia, czy rzecz ruchoma znajduje się w pomieszczeniu zamkniętym, czy na otwartej przestrzeni, dostępnej dla każdego. Ważne jest, aby sprawca swoim zachowaniem przed dokonaniem zaboru musiał przełamać zabezpieczenie tej rzeczy, która to sytuacja niewątpliwie nastąpiła w niniejszej sprawie, jak bowiem wskazywał zgromadzony materiał dowodowy, w tym wyjaśnienia samego oskarżonego, aby dostać się do zbiornika paliwa wymieniony musiał uprzednio pokonać zabezpieczenie w postaci korka wlewu paliwa, przed przelaniem paliwa uprzednio odkręcając go, a tym samym przełamując zabezpieczenie zbiornika paliwa.

Rozważając kwestię wymiary kary, Sąd miał na uwadze jako okoliczność obciążającą to, że oskarżony dokonał kradzieży mienia, które zobowiązany był chronić jako dozorca, za co wszak otrzymywał wynagrodzenie, nadużywając zaufania jakim obdarzył go jego pracodawca.

Natomiast jako okoliczność łagodzącą Sąd miał na uwadze dotychczasową niekaralność oskarżonego, jak również stosunkowo niewielką wartość skradzionego paliwa tj. ok. 160 zł, które pokrzywdzony zresztą odzyskał.

Z uwagi na powyższe, Sąd doszedł do przekonania, że karą adekwatną zarówno do stopnia zawinienia oskarżonego, jak i do stopnia szkodliwości społecznej przypisanego mu czynu będzie kara 1 roku pozbawienia wolności.

Z uwagi na dotychczasową niekaralność oskarżonego Sąd uznał też, iż wobec wymienionego istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna przemawiająca za przyjęciem, iż w przyszłości będzie on przestrzegał obowiązującego porządku prawnego i nie popełni kolejnego czynu zabronionego, co mając na uwadze wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres próby lat 3 z obowiązkiem informowania Sądu o przebiegu okresu próby poprzez nadsyłanie pisemnej informacji raz na sześć miesięcy.

Zawieszenie orzeczonej kary jednego roku pozbawienia wolności należy uznać za wystarczające dla osiągnięcia celów kary względem oskarżonego i zapobieżenia jego powrotowi do przestępstwa. Na powyższe przekonanie wpływ ma postawa W. K., jego właściwości i warunki osobiste. Wymieniony jest osobą niekaraną i dojrzałą - ma 59 lat. Dotychczas przestrzegał on porządku prawnego, a dodatkowe zatrudnienie podjął w celu zapewnienia sobie środków do życia.

Okres próby trzech lat jest odpowiedni dla weryfikacji trafności postawionej pozytywnej prognozy kryminologicznej, zaś nałożony dodatkowo obowiązek informacyjny wzmocni wychowawcze oddziaływanie na oskarżonego.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd z uwagi na niskie dochody oskarżonego – 600 złotych renty, zwolnił W. K. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.